

יומא דף סז

עשר סוכות ושנים עשר מילין היו, דברי רבי מאיר

2000	2000	2000	2000	2000	2000	2000	2000	2000	2000	2000	2000	2000	2000
		10	9	8	7	6	5	4	3	2	1		

רבי יהודה אומר: תשע סוכות ועשרה מילין

2000	2000	2000	2000	2000	2000	2000	2000	2000	2000	2000
		9	8	7	6	5	4	3	2	1

רבי יוסי אומר: חמש סוכות ועשרה מילין היו, וכולן על ידי עירוב

2000	2000	2000	2000	2000	2000	2000	2000	2000	2000
		5	4	3	2	1			

אמר רבי יוסי: סח לי אלעזר בני: אם על ידי עירוב - יכולני לעשות אפילו שתי סוכות ועשרה מילין

2000	2000	2000	2000	2000	2000	2000	2000	2000	2000
		2			1				

שאלה: כמאן אזלא הא דתניא חוץ מאחרון שבהן שלא הגיע עמו לצוק אלא עומד מרחוק ורואה את מעשיו?
תשובה: כרבי מאיר.

על כל סוכה וסוכה אומרים לו הרי מזון והרי מים. תנא: מעולם לא הוצרך אדם לכך, אלא שאינו דומה מי שיש לו פת בסלו למי שאין לו פת בסלו.

לא היה מגיע למחצית ההר. איבעיא להו: אותן אברים מה הן בהנאה?

מותרין	אסורין
דכתיב כמפכר	דכתיב זמרה
האי זמרה מאי עביד ליה? - מיבעי ליה לכדתניא: זמרה אין גזירה אלא חתוכה, דבר אחר: אין זמרה אלא דבר המתגזר ויורד. דבר אחר זמרה - שמא תאמר מעשה תהו הוא, תלמוד לומר: אני ה', גזרתיו ואין לך רשות להרהר בהן	האי מפכר מאי עביד ליה? - מיבעי ליה לכדתניא: המפכרה, המפכרה, כמפכר - לרבות נוב וגבעון, שילה ובית עולמים
אמר רבא: מסתברא כמאן דאמר מותרין, לא אמרה תורה שלח לתקלה	

ויקרא פרק טז פסוק כב

וּנְשָׂא הַשְּׁעִיר עָלָיו אֶת כָּל עֹנֹתֶם אֶל אֶרֶץ גְּזֵרָה וְשַׁלַּח אֶת הַשְּׁעִיר בַּמִּדְבָּר:

ויקרא פרק טז פסוק י

וְהַשְּׁעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגֹּרֶל לַעֲזָאזֵל יַעֲמֵד חַי לְפָנָי ה' לְכַפֵּר עָלָיו לְשַׁלַּח אֹתוֹ לְעִזָּאזֵל הַמִּדְבָּר:

ויקרא פרק טז פסוק כא

וְסִמְּךָ אֶהְרֹן אֶת שְׁתֵּי יָדָיו עַל רֹאשׁ הַשְּׁעִיר הַחַי וְהִתְנַדָּה עָלָיו אֶת כָּל עֹנֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵת כָּל פְּשָׁעֵיהֶם לְכָל חַטָּאתָם וְנָתַן אֹתָם עַל רֹאשׁ הַשְּׁעִיר וְשַׁלַּח בְּיַד אִישׁ עֵתִי הַמִּדְבָּר:

תנו רבנן: תניא אידך:

עזאזל - שיהא עז וקשה, יכול בישוב - תלמוד לומר במדבר, ומנין שבצוק - תלמוד לומר זמרה.
עזאזל - קשה שבהרים, וכן הוא אומר (יחזקאל יז) ואת אידי הארץ צקח.
עזאזל - שמכפר על מעשה עזאזל ועזאל

ויקרא פרק יח

(א) וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר :

(ב) דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם :

(ג) כִּמְעַשֵּׂה אֲרָץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִשְׁבְּתֶם בָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ וְכִמְעַשֵּׂה אֲרָץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי מְבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה לֹא תַעֲשׂוּ וּבְחַקְתֵיכֶם לֹא תֵלְכוּ :

(ד) אֵת מִשְׁפָּטֵי תַעֲשׂוּ וְאֵת חֻקֹּתַי תִּשְׁמְרוּ לִלְקַח בָּהֶם אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם :

(ה) וְשִׁמְרַתֶּם אֵת חֻקְתֵי וְאֵת מִשְׁפָּטֵי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אִתְּם הָאָדָם וְחֵי בָהֶם אֲנִי ה' :

תנא דבי רבי ישמעאל :. תנו רבנן : (ויקרא יח)

את משפטי תעשו - דברים שאלמלא נכתבו דין הוא שיכתבו, ואלו הן : עבודה זרה, וגלוי עריות, ושפיכות דמים, וגזל, וברכת השם.

ואת חקתי תשמרו - דברים שהשטן ואומות העולם משיבים עליהן, ואלו הן : אכילת חזיר, ולבישת שעטנז, וחליצת יבמה, וטהרת מצורע, ושעיר המשתלח.

ושמא תאמר מעשה תוהו הם - תלמוד לומר (ויקרא יח) אני ה' - אני ה' חקקתיו, ואין לך רשות להרהר בהן.

רמב"ם הלכות מעילה פרק ח הלכה ח

ראוי לאדם להתבונן במשפטי התורה הקדושה ולידע סוף ענינם כפי כחו, ודבר שלא ימצא לו טעם ולא ידע לו עילה אל יהי קל בעיניו ולא יהרוס לעלות אל ה' פן יפרוץ בו, ולא תהא מחשבתו בו כמחשבתו בשאר דברי החול. בוא וראה כמה החמירה תורה במעילה, ומה אם עצים ואבנים ועפר ואפר כיון שנקרא שם אדון העולם עליהם בדברים בלבד נתקדשו וכל הנוהג בהן מנהג חול מעל בה ואפילו היה שוגג צריך כפרה, קל וחומר למצוה שחקק לנו הקדוש ברוך הוא שלא יבעט האדם בהן מפני שלא ידע טעמן, ולא יחפה דברים אשר לא כן על השם ולא יחשוב בהן מחשבתו כדברי החול, הרי נאמר בתורה ושמרתם את כל חקותי ואת כל משפטי ועשיתם אותם, אמרו חכמים ליתן שמירה ועשייה לחוקים כמשפטים, והעשייה ידועה והיא שיעשה החוקים, והשמירה שיהיה בהן ולא ידמה שהן פחותין מן המשפטים, והמשפטים הן המצות שטעמן גלוי וטובת עשייתן בעולם הזה ידועה כגון איסור גזל ושפיכות דמים וכיבוד אב ואם, והחוקים הן המצות שאין טעמן ידוע, אמרו חכמים חוקים חקתי לך ואין לך רשות להרהר בהן, ויצרו של אדם נוקפו בהן ואומות העולם משיבין עליהן כגון איסור בשר חזיר ובשר בחלב ועגלה ערופה ופרה אדומה ושעיר המשתלח, וכמה היה דוד המלך מצטער מן המינים ומן העכו"ם שהיו משיבין על החקים, וכל זמן שהיו רודפין אותו בתשובות השקר שעורכין לפי קוצר דעת האדם היה מוסיף דביקות בתורה, שנאמר טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב אצור פקודיך, ונאמר שם בענין כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני, וכל הקרבנות כולן מכלל החוקים הן, אמרו חכמים שבשביל עבודת הקרבנות העולם עומד, שבעשיית החוקים והמשפטים זוכין הישרים לחיי העולם הבא, והקדימה תורה ציווי על החוקים, שנאמר ושמרתם את חקותי ואת משפטי אשר יעשה אותם האדם וחי בהם.

ויקרא פרק טז פסוק כו

והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המזבח :